

Ս Ո Ւ Ր Ի Ա Կ Ա Ն Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

❖ ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ ❖

(Կը հրատարակուի ամիսը անգամ մը)

1926 ՄԱՐՏ

Բ. ՏԱՐԻ

ԹԻԻ 1 | 535

❖ ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ ❖

Անդրադարձում մը

Ուս. քաժնի Բ. Տարեշրջանի սեմին վրայ ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ
Միամեայ տեղեկագիր

Ս. Գ. Հնչ. Կուս. Հարէպի Ուս. Միութ.	ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ
Հասարակագիտական Խոյզեր	Ա. ԿԵՆՃԵԱՆ
Դասակարգային կռուի թէօրիան	Խ. ԳՂԱԳՍՐԵԱՆ
Հայ Շինականին	Բ. ԱՄԱՏՈՒՆԻ
Եփրատին	Մ. ԲԱԶԽԱՆ
Զօն, Ուսանողական Բաժնին	ՂՈՒՐՂԷԹ
Սօցիալիստական գիտելիքներ	
Գիտական	

Տպ. «Արարտ» - Թուփախան - Հալիպոլիս **Ք. Bogharian**

Ս Ո Ւ Ր Ի Ա Կ Ա Ն Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

❖ ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ ❖

(Կը հրատարակուի ամիսը անգամ մը)

1926 ՄԱՐՏ

Բ. ՏԱՐԻ

ԹԻԻ 1

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Անդրադարձում մը

ՈՒՍ. ԲԱԺԻՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԵՇՐՁԱՆԻ ՏԵՄԻՆ ՎՐԱՅ

1398

1925 Մարտ 16ին, Երկուսաքթի օր, Ոսանդական Միութեան կազմութեան վեցերորդ սարեղարձի (1919 Մարտ 15 - 1925) վաղորդայնին Սուրիական Մամուլ հրատարակ հանեց առանձին թիւ մը իբրեւ Ոսանդական բաժին:

Այնուհետեւ Ոսանդական բաժինը երեւան եկաւ պարբերաբերքի ժօրնայով, սեղոյս Մամուլի դիւանի ժամանակակից շէճին յայտնած հաւանականութեան վրայ, որուն համար Խմբագրութիւնս չկրնար չյայտնել իր խորին շնորհակալութիւնը:

Հիմա, երբ Ոսանդական բաժինը բոլորեցով իր առաջին տարին կը քեւակոխէ երկրորդ տարեշահի մէջ, կանոնաւորաբար իւրաքանչիւր ամիս թիւ մը, ընդամէնը տասներկու թիւ լոյս ընծայուելէ յետոյ, եւ երբ այսպիսով տոյն հրատարակութիւնը կը հասնի որոշ հանգրուանի մը առջեւ, բարոյական ու նիւթական խոշոր զօնորութիւններով, չէ կարելի պահ մը կանգ չառնել հոն եւ յետահայեաց ակնարկ մը չնետել այն ամառակի, այլապէս նուիրական հաւնապարհին, որ կսուսած է յամառ ջանքերով ու յարատեւ կամով:

Արդ, սիրելի ընթերցող, ուզենք հասկնալ թէ՛ Ոսանդական բաժինը իբրեւ հրատարակութիւն ինչո՞ւ արդարաւուցած է իր գոյութեան իրաւունքը կամ այլ խացատրութեամբ ի՞նչ տուեալներ անհրաժեշտ կը դարձնէին այսպիսի պարբերաբերքի մը լոյս ընծայուիլը. կ'արժէ՞ր ան՝ որ համար յանձնառու ըլլալ կարգ մը զրկաններու:

Իւրաքանչիւր հետաքրքիր սննձ այս հարցերուն պատասխանը կը գտնէ Ուսանողական բաժինի տարեկան հումաւաճոյլին մէջ:

Հետեւելով անոր մէն մի համար]ն, կը տեսնենք որ Ս. Գ. Հրնչակեան Կուսակցութեան Հայկէպի Ուսանողական Մ. ռ. քեան օրկանը հետամուտ եղած է դասակարգային գեների վրայ կազմակերպելու գաղութանայ աշխատանք երիտասարդութիւնը՝ անոր տալով մարտիական անողջ դաստիարակութիւն, հետեւողական իր անդրանիկ եղբայրակցին՝ Ս. Գ. Հրնչակեան Կուսակցութեան Պոլսոյ Ուսանող. Միութեան օրկան «Կայծ»-ին:

Ուսանող. Միութիւնը Ուսանող. բաժինի միջոցաւ ձգտած է պատասխան տրուել մը, նման «Կայծ»-ի տրուելիքին, մերկացած ազգայնական շփոթիլովն ու կրօնական ճանապիղձն. տրուել մը՝ բոքոված Հին Ընկերութեան հին աւանդութիւններն ու հաւատարմիւնները եւ փարած նոր Ընկերութեան նոր Հաւատոյ Հանգանակիւն:

Ուսանողական բաժինը աշխատած է ըլլալու զօրաւոր դեղքաւի մը ընդդէմ այն բոյներուն՝ որ կը ներառելուին աշխատանքութեան, մասնաւորապէս աշխատանք տրուելիք երակներուն մէջ տիրող դասակարգի արքանեակները հանդիսացող ազգայնական, կեղծ-սօցիալիստական, կղերա-պահպանողական կանանց, դեղիւն ու սեխմբակցութեանց կողմէ, զայն ապադասակարգայնացնելու եւ ապամարդկայնացնելու ստոր հնարամտութեամբ:

Ուսանող. բաժինը մահացու բեճամի մը եղած է նախապատարճութեան եւ սնոսխապատարճութեանց դէմ:

Ըն Բժանքիլովն հակադրեր է Բէլալ զմը, Իսէպիլովն՝ Մարքիլովն, Բնագանցականութեան՝ Իրապատարճիւնը, Կրօնիկն՝ Գիտութիւնը, Սաչիկն՝ Կոտնը, Խաւարիկն՝ Լոյսը, Գրամագոյլիկն՝ Աշխատանքը, Կրօնական կամ ազգայնական նեղմտութեան՝ Ընկերվարական լայնամտութիւնը, Լալկան գրականութեան՝ Յնդս փոխական գրականութիւնը, վերջապէս Հին աշխարհայնացիկն՝ նոր աշխարհայնացիլ, առողջ եւ կենսատու:

Ան (իմա Ուս. Բաժինը) իբրեւ կրտսեր մէկ օրկանը Ս. Գ. Հրնչակեան Կուսակցութեան, հետեւելով անոր ընկերային - քաղաքական վարչադիւծին, արտագին փարած Խորհրդային Հայաստանին. ջանացած է գաղութանայ զանգուածներուն ծանօթացնել բանւորա-գիւղացիական հայ պետութիւնը իր սահմանադրութեամբ եւ իր կուլտուրական հաստատութիւններով: Ասկէ զատ, բաժնած է հայրնիրին ցաւերն ու ուրախութիւնները, ինչպէս՝ 1925 Մարտ 22ի անփոխարինելի կրտստին, յանձին հայ աշխատանքութեան մեծագոյն զուկին՝ ընկ. Ալեքսանդր Միլանիկեանի ողբերգական մահուն, եւ 1925՝ Նոյ. 29ի Հայաստանի Սօցիալիստական Խորհրդային

Հանրապետութեան հաստատման, հինգերորդ տարեդարձին առթիւ՝ զայն նկատելով մեր ազգային պատմութեան մեծագոյն անկիւնադարձը:

«Սօցիալիստական գիտելիքներ» խորագրին տակ Դասակարգի, Դասակարգային պայքարի, Կուսակցութիւններու, Ա. Բ. եւ Գ. Միջազգայիններու, Մալխի Իի, Վարձու աշխատանքի եւ կապիտալի, Օպրանքի գիի ինչպէս ուրոշման եւ լսի մասին, Ֆրանսական մեծ յեղափոխութեան շուրջ, Հասարակագիտութեան, Ընկերաբանութեան, Փիլիսոփայութեան վերաբերեալ, Պրօլետար ուսանողներու պարտականութեան, Կեանքի նպատակին, Ներկայ հասարակարգի, Ընկերային - բարոյական կառուցուածքի, Պատմութեան եւ անոր ընծայած դասերուն եւ այլնի նկատմամբ Ուսանողական բաժինի մէջ լոյս տեսած հատուածներն ու յօդուածները, բոլորը, բոլորը հաւաքաբար, սեւեռում են մէկ նպատակի, այն է՝ ինչպէս վերջ յիշեցինք, դաստիարակել աշխատաւոր ուսանողութիւնը՝ Գիտական Սօցիալիզմի շունչով:

Այսպիսի նպատակի մը համար է որ այս հրատարակութիւնը գոյութեան իրաւունք կը ստանար, եւ Ուս. Միութիւնը կը գոհէր ու պիտի գոհէ դեռ նիւթապէս ու բարոյապէս, կը դիմակալէր ու պիտի դիմակալէ տակաւին ամէն տեսակի դժուարութեանց:

Այս վերատեսութենէն յետոյ հարց կը ծագի թէ՛ Ուս. Միութեան ցանած սերմերը հող գտած են կեանքի մէջ:

Հոս ալ պէտք է վկայութեան կանչել իրականութիւնը եւ խօսեցնել փաստերու լեզուն:

Ուս. բաժինի հրատարակումէն յետոյ էր որ ստեղծուեցաւ Ուսանողական շարժում մը, երուզեաւ մը զանազան կողմեր, Սուրիա, Միջագետք, Ֆրանսա, Ամերիկա եւ այլուր: Այդ շրջաններու մէջ յաջորդաբար երեւան եկան նորանոր Ուս. միութիւններ:

Մենք կը յուսանք թէ շարժումը, որ սկսած է այս գետնի վրայ, օրրատօրէ պիտի ծաւալի, աշխատաւոր նոր սերունդը պիտի համախմբուի Ս. Գ. Հնչակեան Ուսանողական Միութեան սրբազան դրօշին շուրջ եւ կազմելով ընկերավարական ֆասչիա մը իւրի. Հայաստանի շուրջ, պիտի յարդարէ համամարդկային երջանկութեան ուղին:

Այս յայտով է որ Ուս. բաժինը ոտք կը դնէ իր երկրորդ տարեշրջանի սեմին վրայ եւ զրահատրուած աննկուն կամքով կը յառաջանայ դէպի հանգրուանը ընկերային մեծ իտէալին:

Այս երեկոյ 1926 Մարտ 13 Շաբաթ

ՏԵՂԻ ԿՊԻՆԵՆԱՅ ՌԻՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

ԳԵՂԱՐՈՒԽՍԱԿԱՆ ԵՐԵՎԱՆԻ

ՍՈՒՐԻԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒՆԻ ՌԻՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆԻ Ա. ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ ԱՌԹԻՒ

Մուտք ազատ բոլոր հրախրեայներու համար

ՄԻԱՄԵԱՅ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

Սօցիալ Դեմօկրատ Հնչ. Կուսակցութեան

ՀԱԼԷՊԻ ՌԻՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ՄԻՌԻԹԵԱՆ

Ս. Դ. Հնչ. Կուսակցութեան Կ. Պոլսոյ Ուսանողական Միութիւնը ընդհանուր պատերազմի նախնթօրին կազմուած համամարդկային գերերջանկութեան Սօցիալիստական Մարքսիստական առողջ գաղափարի խարխիսին վըրայ, գօտեպնդուած կեանքի ստեղծած խոչնդոտներու հետ պայքարելու անըրկուն վճռականութեամբ, և կեանքի պայքարին բոլոր զէնքերը ձեռքին միանգամընդմիջու կու գար բանալու գարազուխ մը նոր, դարազուխ մը մեծ, հայկական իրականութեան մէջ, եղակի ու ճշմարիտ:

Քաղաքական կեանքի տեղատուութիւններն ու մակընթացութիւնները սակայն, ամբողջական թրքահայաստանի տարագրութեամբ, չխնայեցին նաև Ս. Դ. Հնչ. Կուս. Կ. Պոլսոյ Ուսանողական Միութեան:

Գաղափարը սակայն որ յղացուած էր, սերմը որ ցանուած էր, չէր կրնար կրկին չձլարձակուիլ իր նպատակի ճամբան շարունակելու համար:

Հայ կեանքը որ շատ յոյսեր կրնար ունենայ Կ. Պոլսոյ Ուս. Միութեան վրայ, անոր վերջաւորութենէն ետ չէր կրնար չսպասել սերունդի մը՝ որ գար ու սկսած գործը շարունակէր:

Սուրբահայ գաղութի մէջ այս գե-

րը վիճակուեցաւ Ս. Դ. Հնչ. Կուսակցութեան Հալէպի Ուսանողական Միութեան, որը հարազատ շարունակութիւնն է «Կայծ»ի սերունդին:

Թէ այս կազմակերպութիւնը իր միամեայ շրջանին ինչ գործեր տեսած ու կատարած է, ստորև կուտանք մենք բաւական տուեալներ, որոնք շատ աւելի պերճաստ են քան ուրիշ փաստեր:

1. ՎՍԻԶՈՒԿԱՆ. - Միամեայ շրջանին ունեցած է 38 լիակատար վարչական նիստեր, ուր օրակարգի հարցեր են եղած մշակութային գործը և նոր սերունդի կազմակերպական հարցը:

Նկատելով որ առանց մամուլի Ուսանողական ընդհանուր կեանքը կը մընար բաւականին լճացած, և պէտք էր օրկան մը որ ձայնը փոխադրէր ամենուրեք, Ուս. Միութեան վարչութիւնը առէն զժուարութիւն մեկզի ձգած, նախաձեռնեց հրատարակելու Ուսանողական ըստին Անասիւթի զրական, զիտական, հասարակագիտական և սօցիալիստական պարունակութեամբ, որը այսօր առանց պակց առնելու իր միամեայ փառաւոր շրջանը կը բոյսրէ:

2. Սոյն միամեայ շրջանին տեղի ունեցած են 12 դասախօսական և 12 դասաւանդական, 8 վիճարանական և 4 զրական տտեսմամբական ժողովներ հետեւեալ նիւթերու շարքէ:

Ա. Դ. Ս. Ս. Ս. Ս. Ս. Ս. Ս. Ս. Ս. Ս.

1. Ս. Դ. Հնչական Ուս. Միութիւնը	Տեղ. Ա. Տիրունի
2. Ընկերային կեանքը	« Ա. Կէնճեան
3. Մարդուն արժէքը	« Ս. Տիրունի
4. Միջազգայնակոններու տարբերութիւնը	« « «
5. Ազատ եկեղեցի	« « «
6. Սօցիալ Դեմօկրատիայի գէժ եղած նախապաշարութիւնը	« « «

7. Մարդկային մտքի զարգացումը	Ընկ. Ս. Թաչճեան
8. Նոր Տարին (գիտական առումով)	Պ. Մ. Ե.
9. Կեանքի ծնունդը	Ընկ. Տ. Ս. Տէմիրճեան
10. Նիւթ և գաղափար	« Ս. Տխրունի
11. Լևոն Զ. ի անձնատուութեան 550րդ տարեդարձը	Պ. Մ. Ե.
12. Մարդուն ուժը	Ընկ. Ս. Տխրունի

Բ. Դ Ա Ս Ա Ի Ա Ն Դ Ա Կ Ա Ն

1. Մեր նախնիքները	Ընկ. Խ. Գասպարեան
2. Սօցիալ Դեմօկրատիա	« « «
3. Կապիտալիստական հասարակարգը	« « «
4. Ակզնական կուտակում	« « «
5. Կապիտալի զարգացումը	« « «
6. Բանուորներ և գիւղացիներ	« « «
7. Կապիտալիզմի անկազմակերպութիւնը	« « «
8. Ճգնաժամեր և մրցումներ	« « «
9. Գործազուրկներու պահեստի բանակը	« « «
10. Կապիտալիստական միութիւններ	« « «
11. Դասակարգեր և կուսակցութիւններ	« « «
12. Պետութիւն և քաղք. կռիւ	« « «

Գ. Վ Ի Ճ Ա Բ Ա Ն Ա Կ Ա Ն

Նոյն շրջանին ունեցած ենք ուժը վիճաբանականժողովներ հետեւեալ նիւթերով:

1. Սօցիալիզմը մշտնջենական իրաւակարգը կրնա՞յ ըլլալ:
2. Բաղաք. կուսակցութիւնները գաղութահայութեան մէջ գոյութեան իրաւունք ունի՞ն:
3. Խ. Հայաստան ներկայիս զինուորականութեան լծուելու է թէ, շինարարական աշխատանքի:
4. Դպրոցական աշակերտները պէ՞տք է կուսակցականացնել:
5. Evolution թէ՞ Révolution:
6. Ներկայ հասարակարգը կազմակերպուած է թէ ոչ:
7. Կապիտալ թէ աշխատանք:
8. Նոյնը շարունակուած

Դ. ԳՐԱԿԱՆ ԱՏԵՆԱՄԱՐՁԱԿԱՆ

Դարձեալ նոյն շրջանին ունեցած ենք 9 գրական ատենամարզական ժողովներ հետեւեալ նիւթերու շուրջ:

1. Անհատին շահ հանդէպ ընդհանուրին
2. Բնութեան կեանքն ու մահը
3. Հայր իրրեւ յամառ աղգ, իր նպատակի ճամբուն վրայ
4. Թշուառները (ընչազուրկներ)
5. Օրէնքը հանդէպ կնոջ
6. Երեք միջազգայնականները և անոնց կատարած դերը պատմութեան մէջ
7. Աքսորի կեանքէ վերլուծում մը
8. Անհատը և ընդհանուրի շահը
9. Եսի ծագումը

Ե. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Ունեցած ենք նաև նոյն շրջանին 6 ուսումնասիրական ժողովներ հետևեալ նիւթերով.—

1. «Ինքնավար Հայաստան»
2. «Ժքնէկէկ»
3. «Էնչ է մեր ծրագիրը կամ ընկերվարութիւնը»
4. «Առանց հայրենիքի մարդը»
5. «Աւերուածները»
6. «Ընկերային յեղաշրջման էվոլյուցիայի պարտութիւնը»

Մշակովի մարդին մէջ կատարուած սոյն ժողովներէն զատ Միութիւնը ունեցած է նաև իր սեփական զրագարանն ու ընթերցասրահը, անգամ — անգամուհիներուն և հասարակութեան առջև բաց: (Վերջինը չորս ամիս միայն շարունակուած գոթախտաբար):

Զ. ԱՄՍԱԹԵՐԻԹ

Ս. Դ. Հնչ. Կուս. Հալէպի Ուսանողական Միութիւնը կրնայ պարծենալ իր «Ուսանողական բաժին»ով շարունակութիւնը «Կ ա յ ծ » ի՛ որը Մերձասոր Արեւելքի մէջ եղաւ միակ լուսարձակը գիտական սօցիալիզմին:

Գարձեալ հոս մենք յառաջ կը բերենք թիւերու փաստը, ապացուցանելու համար թէ ան որքան ընդունելութիւն գտած է: Ա. թիւին մենք ունեցանք 40—45 բաժանորդներ, իսկ այժմ այդ թիւը կը հասնի 190—200ի: Վերջապէս պետք է բռնել որ Սուր. Մամուլ Ուս. Բաժին ամազիրը խմբագրապետութեամբ ընկ Ս. Տիբունի և վարչութեամբ ընկ. Խ. Գասպարեանի ինչպէս նաև ուրիշ մի շարք ընկերներու բացառիկ գոհողութեամբ, հանդիսացաւ երկտասարդ սեբունդի ընկերվարականացման ձգտող գործուն մը:

Ահա միամեայ շրջանի բովանդակութիւնը.—

Թ Ի Ի Ա.

Սօցեալ Դեմօկրատ Հնչակեան Կուսակցութեան

Հալէպի Ուսանողական միութիւնը

Գիչ մը գիտական

Հասարակական կեանքի պատմութիւնը

Իւրացնելու անհրաժեշտութիւնը

Միջավայրի Ազդեցութիւնը

Կեանքի մնունը

Հոգիներու երգը ջուրին վրայ

Ուսումնասիրութեան պէտքը

Հերկը

Ինչու՞

Պետական Միեմեայի Ընկերութեան աշխատանքը

Խմբագրական

Ս. Միւնի

Անդրանիկ Կէնճեան

« «

Տօթթ. Ա. Տէմիրեան

Կէօթէ (թարգմ. Բ. Ժիրայր)

Գուրպէթ

Տիրան Գայայեան

Յակոբ Գույումճեան

(Արտատպում «Խ. Հ.»)

Թ Ի Ի Բ.

Դէպի Միութիւնը

Մեր գեղեցիկ սեռին անտարբերութիւնը

Անցեալի հետ

Իւս. Միութեան ձեռնարկին առթիւ

Պրոլետարական երաժշտութիւնը

Միջազգային արդարագոտութեան իտէպը

Քրիստոնէական և ընկերվարական գատիկները

Խմբագրական

Ս. Միւնի

Նևո

(Արտատպում «Մարտակոչ»)

Ֆ. Խանգառեան

Սիսուանի

Մարզը կապիկէն սերած է
Ապրիլ ամիսը
1914 Ապրիլ 24
Գրտական լուրեր

(Արտատպում «Յաղթանակ»
Սիրազս
Դուրպէթ

Թ Ի Ի Գ. Դ.

Ընկ. Ս. Սապահ-գիւլեանի պատգամը
Ընկ. Ա. Միսանիկիանի մահը (ցաւակցութիւն)
Աղեքսանդր Ֆէօթօրովիչ Միսանիկեան
Աշխատանքի տօնը
Մայիս մէկը
Դասակարգային կռիւ և քաղքի պատերազմ
ՀԱՍԱՐԱԿԱԳԻՏԱԿԱՆ ԽՈՅՁԵՐ
1. Ներածական
2. Նախապաշարումի սարսուռը
3. Ընկերաբանական երեւոյթներ
Կեանքի մեծնդը
Տեսիլ
Եւ Տէրվիչ մըն եմ
Երկու խօսք քսաններուն
Հայաստանի նրաշափառ յարութիւնը
Գաղափարական դօհեր

Ս. Սապահ-գիւլեան
Ս: Դ. Հնչ. Ուս. միութենէն
(Կենսագրական նօթեր)
Դուրպէթ
Մ. Սէֆերեան
Խ. Գասպարեան

Ա. Կէնճեան
Տօրթ. Ա. Տէմիրճեան
Ս. Կնկունի
Վ. Բ.
Խմբագրական
Խաչ - պար
Բ. Ամատունի

Թ Ի Ի Ե.

Պատգամագիր
Պատմական փաստաթուղթեր
ՀԱՍԱՐԱԿԱԳԻՏԱԿԱՆ ԽՈՅՁԵՐ
4. Հանրային կործիքի շուրջ
5. Այլասեռութեան շուրջ
Կեանքի Սեմէն
Կեանքի նպատակը
Բանտրոնները
Ինչո՞ւ կ'ապրինք

Ս. Քարեան
(Արտատպում «Մշակ»)

Ա. Կէնճեան
Մ. Քաջխան
Դուրպէթ
Վշտունի
Բանտրունի

Թ Ի Ի Զ.

Լօզան և Դաշնակցութեան 10րդ համագումարը
Ապրիլ բայց ի՞նչպէս ապրիլ
Մարտ ապրելուն հրամայական պահանջը
Ազգային - Միջազգային
ՀԱՍԱՐԱԿԱԳԻՏԱԿԱՆ ԽՈՅՁԵՐ
6. Իմացական երեւոյթներու շուրջ
7. Անտեսանելի դաղափարին ծագումը
Լուսթիւնը
Ողջոյն
Գ. Ի Տ Ա Կ Ա Ն

(Արտատպում «Խ. Հ.»)
Դուրպէթ
Ուսանող
Ս. Սապահգիւլեան

Ա. Կէնճեան
Յ. Գույումճեան
Վշտունի

1. Սեռային որոշումը յղութեան ժամանակ
2. Ելեքտրականութեամբ ղեկավարուող սաւառնակ
3. Աշխարհի նշանաւոր գրադարանները
4. Առաջին Ռատիօ համալսարանը

Թ Ի Ի Է.

Նոր Ուսանողութիւնը

Ազգային - Միջազգային

ՀԱՍՄԱՐԱԿԱԳԻՏԱԿԱՆ ԽՈՅՁԵՐ

8. Անտեսանելին

9. Փիլիսոփայական և կրօնական կրճեններու
ախտաւոր ծագումը

Դասեր 1848-ին

Ներկայ հասարակարգը

Յառաջդիմութիւնն թէ Յետադիմութիւն

Սպրեւու պայքարը

Դ տես

ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

1. Դասակարգեր

2. Դասակարգային պայքար

3. Կուսակցութիւններ

ԳԻՏԱԿԱՆ

4. Կամքի գերահզօր ուժը

5. Հնադարեան քաղաքի մնացորդներ

6. Կապիւններու աւան

Խմբագրական

Ս. Սապահյուլիւան

Ա. Կէնճեան

Ս. Գարեան

Խ. Գասպարեան

Ուսանող

Դուրպէթ

Վշտունի

Թ Ի Ի Ը.

Դաստիարակութիւն

Révolution et Evolution

ՀԱՍՄԱՐԱԿԱԳԻՏԱԿԱՆ ԽՈՅՁԵՐ

10. Դեւեր և ուրուականներ

11. Վհուկութիւն

Ներկայ հասարակարգը

Ձայն մը հարէմնոցէն և անապատի խորերէն

Երեւանի պետական կոնսերվատուրան

Երկիրն է այն հայրենի

Հայաստանի քաղաքացիական աքտիրու վիճակադրական տախտակը

ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

4. Ա. Internationale-ը

5. Բ. «

6. Գ. «

7. Դ. Մայիս Մէկը

ԳԻՏԱԿԱՆ

7. Օգային մետադ

8. Ինքնաշարժ Գարտուղարը

9. Տիեզերքը անահման չէ

10. Տիեզերքի ամենաձանր նիւթը

Խմբագրական

Էնդիթէն

Ա. Կէնճեան

»

Խ. Գասպարեան

Զգօն-Սեպուհ

Ս. Մելիքեան

Վշտունի

Թ Ի Ի Թ.

Ազգ. եւ հայրենիք

Ֆրանսիական մեծ յեղափոխութիւնը

Հայ ուսանողութեան պարտականութիւնը

Հայաստանի Պետ. Համալսարանը

Խմբագրական

Էնդիթէն

Զգօն Սեպուհ

Սիմօն Յակոբեան

ՀԱՍՏԱՐԱԿԱԳԻՏԱԿԱՆ ԽՈՅՁՆԵՐ

12. Մոմապահութիւն եւ մատաղ Ա. Կէնճեան
 13. Արարողականութիւն « «
 Կերկայ հասարակակարգը Խ. Գասպարեան
 Քօնիթի փիլիսոփայութեան երեք վիճակներու օրէնքը Ա. Կէնճեան
 ՍՈՅ. ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ
 8. Ի՞նչ է աշխատանքը և ինչով է նա որոշուած
 ԳԻՏԱԿԱՆ
 12. Տիեզերքի անսահմանութեան մասին

Թ Ի Ի Ժ .

- Պատմութեան մեծագոյն դարձուածքը Խմբագրական
 Քօնիթի փիլիսոփայութեան երեք վիճակներու օրէնքը Ա. Կէնճեան
 ՀԱՍՏԱՐԱԿԱԳԻՏԱԿԱՆ ԽՈՅՁՆԵՐ «
 14. Զիթենիի ճիւղը «
 15. Յաղթաւերները «
 16. Մայրատուններ »
 Մտողաց պարտականութիւնը հանդէպ իրենց զաւակներուն Զօճն-Սեպուհ
 Ուսանողներու վերապահուած դերը պատմութեան մէջ Խ. Գասպարեան
 Ընչազուրկները Մ. Ամատունի
 Հ. Ս. Խ. Հ. Սահմանադրութիւնը (Արտ. «երկիր»)
 ՍՈՅ. ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ
 9. Ինչով է որոշուած աշխատանքի զինը
 ԳԻՏԱԿԱՆ
 13. Հանգիստը
 14. Հրարուղիները և սահմանափակումները
 15. Երկրիս ամենամայրի կղզին

Թ Ի Ի Ժ Ա .

- Ազգը սօցիալիստական և պուրժուական ըմբռնելակերպով Խմբագրական
 Հ. Ս. Խ. Հ. Սահմանադրութիւնը (Շար) (Արտ. «երկիր»)
 Քօնիթի փիլիսոփայութեան երեք վիճակներու օրէնքը Ա. Կէնճեան
 ՀՍՐԿ. ԽՈՅՁՆԵՐ »
 17. Ընծայ »
 18. Այցելութիւնը »
 Ընկերութեան նպատակակէտը Յ. Գույումճեան
 Ուսանողութեան վերապահուած դերը պատմ. մէջ Խ. Գասպարեան
 Կեանքի մասին Մ. Սէֆէրեան
 Ամանորեան աղօթք Մ. Քաջխան
 Նոր տարւոյ սէմին Դուրպէթ
 ՍՈՅ. ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ
 10. Ինչով է որոշուած ապրանքի զինը
 ԳԻՏԱԿԱՆ
 Ելեքտրոն-մագնիսային ֆօնօկրաֆ

Թ Ի Ի Ժ Բ .

- Հին եւ նոր կրօնքը Խմբագրական
 Ուսանողական Բաժինի Ա. Տարիւիցը «
 Հ. Ս. Խ. Հ. Սահմանադրութիւնը (Շար.) (Արտ. «երկիր»)

Բժժի փելիտոփայութ. երեք վիճակներու օրէնքը Ա. Կէնճեան
ՀԱՐԿ. ԽՈՅՉԵՐ

19. Գլխով խոնարհութիւն ընել « «
Ուսանողութեան վերապահուած դերը պատմ. մէջ Խ. Գասպարեան
Երկու Փետրվարներ Լշտուհի
Անցորդին փափաքը Մ. Սէֆէրեան
ԱՈՅ. ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

11. Ինչո՞վ է որոշուում ապրանքի զինը
ԳԻՏԱԿԱՆ

17. Պատոյտ մը արեգակնային զրութեան մէջ
ԲԱՐԲՅԱՎԱՆ, ՄԱՍ (Տօնակատարութիւններ)

Ուսանողական Միութիւնը որպէս կրտսեւ ասոյեանը ներկայ Ս. Խ. Հա-
յաստանի, Սուրբոյ մէջ առաջին անգամ ինքն էր որ հրապարակ եկաւ հանդի-
սաւորապէս տօնելու Ս. Խ. Հայաստանի Ծրօք և Յրօք տարեգարծները (Երոյմ. 29) :
ԳԵՂԱՐՈՒՆԵՍՏԱԿԱՆ ԶԵՌՆԱՐԿՆԵՐ

Մէկ տարուայ ընթացքին մեր կողմէ բեմադրուեցան 4 — 5 բարդայլց
բիէտներ ու երեկոյթներ և որոնց կարգին Բանտրական Կազանդի երեկոյթը :
Սոյն բոլոր ձեռնարկները եղած են ի նպատտ զպրօցական և հրատարակչական
գործի :

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՊՁԱՆ

Մեր ներքին կազմակերպչական կ'սպը եղեր է միշտ հաստատուն, և և
կարգապահութեան վրայ հիմնուած : Մէկ տարուան ընթացքին մինք ունեցեր ենք
քսանէ աւելի նորեկ ընկերներ և տասնհինգէ աւելի անտեսական պատճառնե-
րով մեկնողներ քաղաքէն, որոնք իրենց կարգին ուր որ գացեր են հիմներ են
մէկ մէկ Ուսանողական միութիւններ. ինչպէս ընկ. Գ. Գասիքանեան Մուսուլի
մէջ, ընկ. Ս. Հակոբեան՝ Սուեխոյ մէջ, ընկ. Կ. Տէյլրմէնճեան՝ Իսկէնտէ-
րուն, ընկ. Յ. Ռուբինեան՝ Մօնթէվիսօ և ընկ. Գ. Տ. Սարգիսեան Վայանս :

Կազմակերպչական մարզի մէջ Ուսանող. Միութեան տարած աշխա-
տանքները աւելի են ընդլայնուելով, վերջերս ձեռնարկուեցաւ Սուրբոյ և Իրա-
քի շրջանի Ուսանողական միութեանց կազմութեան և կեդրոնացման : Այսպէս
ան այսօր ունի Մուսուլի, Իսկէնտէրունի, Եօզուն Օլուքի և Քէսապի Ուսանո-
ղական միութիւնները, բոլորուած իր շուրջ :

Իսկ Գամակոս նոյնպէս որպէս աւագ Ուս. միութիւն, սոյն կեդրոնաց-
ման հարցի նկատմամբ բանակցութեան մէջ է և զբիթէ լրացած :

Գամակոսի խնդիրը լրանալուն «Ուսանողական բաժին»ը պիտի ըլլայ
Սուրբոյ շրջանի Ուսանողական Միութեանց կեդրոնական Օրկան :

Հ Ա Շ Ո Ւ Ե Տ Ո Ւ Ռ Ի Թ Ի Ի Ն

ՄՈՒՏՔ	ԵԼՔ	
Նախորդ վարութեանն փոխանցած	Ամսաթերթի	4565
Ներկայացումներէ և երեկոյթներէ	Գրեական	180
Անդամավճար և մուտք	Թղթատարական	89
Գրադարանէ	Կազ, ալքօլ և ին.	121
Նուիրատուութիւններէ	Ներկայացում և երեկոյթներու	1129
Փոխաւիճութիւն	Բեմի շինութեան	1477
Ամսաթերթի	Թէյասեղան և բացառիկ ծախքեր	414
Գանձելի գումար	Փոխառնութեանց հաշուոյն վճ.	987
	Օժանդակութիւններ	600

Վերև յիշուած սոյն հաշուետուութիւնը ինքնին շատ պարզորոշ կերպով ցոյց կու տայ թէ այս ճգնաժամային շրջանին մէջ իսկ Ուսանողական Միութիւնը կրցած էր իր վրայ վստահուած գժուարին գործը յառաջ տանիլ ընկերական մած զոհողութիւններով: Վարչութիւնն հոս պարտք կը համարէ հրապարակաւ իր խորին շնորհակալութիւնը յայտնելու այն բոլոր ընկերներուն ու համակերներուն և ի մասնաւորի ընկ. Ս Տխրունիի, Խ. Գասպարեանի, Յ. Մինասեանի, Մ. Վարդապետեանի, Մ. Կարօեանի, Մ. Սէֆէրեանի, Կ. Տէյր-մէնճեանի, Յ. Սրապեանի, Գ. Խաչատուրեանի, Էնկերուհի Ս. Գարապաշեանի, Ս. Ամատունիի և բոլոր ընկեր-ընկերուհիներու որ անսահման զոհողութիւններով սատար հանդիսացան մեր գժուար գործը զիւրացնելու համար:

Ողջո՞ւն Ս. Մամուլի Ուսանողական Բաժինի Ա. Տարելիցին, Կա՛մք ու կորով բոլոր ընկեր-ընկերուհիներուն՝ գալիք շրջանի մէջ աւելի եռանդուն գործելու համար:

Ս. Գ. Հ. Զ. ԿՈՒՍ. ՀԱՂԷՊԻ ՈՒՍ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ
Վ. Ա. Զ Ո Ւ Թ Ի Կ

Հատարակազիտական հոյգեր

ՁՕ.- ՁԵՌԲ ՀԱՄԲՈՒՐԵՆԻ

Նախորդ հատուածի յարակից եւ զուգընթաց մաս կը կազմեն նաեւ իրենց պետին ներկայութիւնն հաճոյք եւ ուրախութիւն զգացած բլլալու արտայայտութեան ձեւերն ու շարժումները: Ասոնք այլ բնականաբար ամենամեծ զրուականն ու երաշխիքը կու տան հաւատարմութեան եւ հնազանդութեան:

Յնձածուկերու սովորական եղանակներն են՝ ծափ զարնել, ցատկել, պարել, օրոնք պետէն հետու կրնան կատարուիլ եւ այլով տեսանելի եւ ազանջով լսելի միայն են:

Յնձածուկերու ամէնէն ընդհանրացածն է համրոյրը՝ որ պետին հետ մտօնիկ յարաբերութեան կը դնէ ննթական: Այս պարագան ինքնին կրնայ բացատրել որ «համրոյր» ծափ զար-

նելէն, ցատկելէն եւ պարելէն վերջը եկած է:

Ձեռք համրուրելն ալ սակայն «համրոյրի ցնձածուկն զարգացած մէկ փուլն է:

Հոս եւս կատարուած է գետնամած խոնարհութեան համապատասխան կամ զուգընթաց բնաշրջում մը, որուն զանազան օղակները դեռ եւս կենդանի են եւ կը գոյատեւեն մինչեւ այսօր ալ զանազան ընկերութեանց մէջ:

Գետնամածութիւնը՝ ինքնին հոյզ համրուրելու ձեւ մըն ալ է. հողէն վերջ չու գան կարգաւ պետին ոտքը, ծունկերը, զգեստները եւ ամենավերջն ալ ձեռքը համրուրելը: Այս զանազան ձեւերու յաջորդականութեան մասին աւելորդ կը սեպենք մեկնաբանու-

թիւններով խճողել մեր գրութիւնը , քանի որ միտքի փոքրիկ ճիւղով մը նշմարելի է ան :

Իսկ ինքն իր ձեռքը համբուրելով յարգանքի կամ ցնծութեան արտայայտութիւն ընկը՝ կարելի է ննթաղըրել անտեսանելիին հանդէպ կատարուած միեւնոյն շարժումներուն թանցքաց ումը :

Կրնանք յիշել այս բաժինի իբր եզրակացութիւն՝ սուրբերու մասունքները ինչպէս եւ խաջը համբուրելով, բարեպաշտներու արտայայտած՝ յարգանքն ու հնազանդութիւնը, եւ միեւնոյն ատեն անոնց զգացած ցնծութիւնն ալ :

21.- ՁԵՌՔԵՐԸ «ՀԱՒՍՏԱՄՔ» ԿԱՊԵԼ

«Ձեռնակապ» ընկ ըանտարկեալները կամ գերինները մինչև այսօր ալ կայ : Պետին հանդէպ կամաւոր զերութեան, մեծ յարգանքի եւ հնազանդութեան իբր արտայայտութիւն ձեռքերը «հաւատամք» կապելը հասկընալի է ուրեմն : Աղօթելու, աղերսելու ամենատոբրական ձեւն ալ ասիկա է մինչև այժմ բարեպաշտներու մէջ տարածուած : Կրօնական ձեռնադրութեան ատեն՝ ձեռնադրող պետին առջև այս ձեւով ձեռքերը իրար փակած եւ ձերաջոք կը կենայ նաև ձեռնադրելին :

Նախաքրիստոնէական շրջանին, ու եւ մէկը որ իր մեծաւորին կամ պետին հնազանդութիւն կ'երդնուր այդ միեւնոյն ձեւով կը կենար արդէն :

22.- ԲՍՐԵՆԵԼՈՒ ՁԵՒՆԸ

Ա.- Գ լ խ ա ր կ ճ ա ն ե լ .- Պարտեարը՝ յաղթողին առջև զետնամած կ'իյնայ, կրչանձէ զէնքը ու իր բոլոր ունեցածը մինչև զգետները, եթէ յաղթողը ուզէ :

Ա.ն այս կերպով զգետներէն

մերկանալէն ծագում առած են նաև բարեւելու ամենահին ձեւեր :

Վայրենի ցեղերու մէջ զիրար բարեւելու նախնական այդ ձեւերը գայութիւն ունենալ կը կարծուին զեռ, օրինակի համար՝ կուրծքը բանալ կամ հետուէն վերարկն հանել եւ այլն, ինչ որ դարձեալ պետին հանդէպ հնազանդութեան կամ զերութեան այսինքն զգետներէն մերկանալու արամադրութեան եւ յօժարութեան մէկ նշանը կ'ըլլայ :

Կրճատումի սկզբունքէն եւ լոկ մասնակի խորհրդանշական արտայայտութեամբ բաւականանալու զարգուն ձեւին կիրառումը կրնայ նկատուիլ ուրեմն. արդի ընկերութեան մէջ «գլխարկը հանելով» բարեւելու ընկալելով սովորութիւնը, որը ոչ զիտութեան եւ ո՛չ ալ հպատակութեան այլ միայն փոխադարձ պարզ ծանօթութեան նշան մըն է այլեւս :

Այսպէս բոլոր հին սովորութիւնները՝ իրենց գոյատեւման ընթացքին կը մաշուին ու կը ծիրին մինչև անձանաչելի տեսակ մը ընազդական, մերկանական ձեւ առնելու աստիճան : Հին սովորութեանց մահն ալ՝ այս բովանդակութեան զրկման մէջ կը կայանայ արդէն :

Բ. Ձ ե ո ք ս ե ղ մ ե լ .- Արարիոյ ներսերը Շէյխ - մեծաւորներու ձեռքը համբուրելով բարեւելու սովորութիւնը զեռ շատ ընդհանրացած կը մնայ : Երբեմն Շէյխ - մեծաւորներ նայած իրենց ձեռքը համբուրել ուգողին յառաջացած տարիքին կամ այլ կարգի նկատումներով ձեռքերին կտ կը բաշին. միւսն ալ սակայն յամառելով համբուրել ուզել զէպ իրեն կը քաշէ մեծաւորին ձեռքը : Իրարու ձեռք բաշելու այս շարժումը՝ եթէ առանց համբուրել յաջողուելու վերջանայ, ճիշդ երուզական ձեռք թոթուելով

բարեւելու ձեւը կատարուած չըլլա՞ր միթէ: Սյապէս ալ կը պատահի յաճախ եւ Արարիոյ մէջ, ինչ որ հետզհետէ սովորական դառնալով, նոյն պէս երբ նկատի ունենանք յաճախ համբուրելու ուզողին ալ կեղծաւորութիւնը, անյօժարութիւնը եւ լոկ ձեւապաշտութիւնը ընելը որ զօհ կը մնայ ճէյ-խին այդ հակառակ տրամադրութեանէն ալ, պիտի յանգի անշուշտ ինքնաբերաբար եւրոպական ձեռք թօթվելու ձեռքին:

Երկուստարդ եկեղեցականներու իրենց տարէց ազգականներուն ձեռքերնին համբուրել չի թողլու շարժումն ալ միեւնոյն արդիւնքը կու

տայ: Ասկիւզ շարժման իր բացատրութիւն միայն կու տանք, վասնզի եկեղեցական հաստատութիւնները համեմատաբար նոր ըլլալով, եւ միանգամայն եւրոպական ձեռք թօթուելով բարեւելու սովորութեան ժամանակակից, մէկը միւսին բնաշրջական փուլը չի ներկայացներ: ատրք համար արաբական ընկերային կեանքէն առինք արդէն բուն օրինակը:

Ուրեմն ընկերութեան ամենահին բաղաբական կեանքի արտայայտութիւններէն հետեւցնելով եւ բարեւելու այս կերպը, շատ հասկանալի ծագում մը վերագրած կ'ըլլանք անոր:

Ա. ԿԼԵՆՅԵԱՆ.

Դասակարգային Կռուի Թէօրիան

Ուսումնասիրական

1. ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱԿՆՍՐԿ

«... Որ դարերու պատմութիւնը եղբւր էր ասակարգային կռիւներու պատմութիւն»

Սա ոչ միայն ժամանակակից կամ վերջին շրջանի մտքերը հասկցիր էին, այլ դարեր առաջ պատմութեան խորախոր անդունդները թափանցող, կեանքը ինքնին գերազանցօրէն ուսումնասիրող մի շարք տեսաբան - պատմաբաններ սոյն եզրակացութեան միայն են յանգեր:

Եւ սակայն գիտնալ միայն թէ, հասարակութիւնը կը բաժնուի դասակարգերու, կասասներու, անոնց խաչալնեբը, բարքերը եւ ձգտումները իրարմէ կը տարբերին, ու երբեմն հակամարտութիւնը հրապարակ կու գայ արիւնայիցողութեամբ, ոտակալի կոիւնքերով, չէր բաւեր հասկնալու համար Դասակարգային կռիւի թէօրիան, չէր կարելի նկատել որ պատմութեան տեղա-

տուութեան ու մակընթացութեան պրօցէկը, հասարակական կեանքի պատմութեան շիջը կը հանդիսանայ Դասակարգային կռուի թէօրիան: Այդ ստին կը գործուէր մեծ ոճիւրը պատմութեան մէջ, եւ պատմութեան մի դրական մասը, յառաջընթաց զգալնակը կը մոռցուէր, կեանքի գոյատեւութեան կենսական նետարդը հիմնական հունը մէկզի նետուած, որ առանց անոր պատմութիւնը ինքնին կը դառնար հեքեալի միայն, զուրկ ընկերային, հասարակական կեանքի յառաջընթաց պրօցէկը հասկցնելու կարողութենէն:

Հասկնալ այդ, ճաննալ զասակարգային կռուի մէջ դէպքերու բովանդակ իմաստը, միաժամանակ շարժիչ աղբակը, այդ արդէն պատմական ամենամեծ յեղաշրջումն էր, որ վիճակուեցաւ Մարքսի եւ Էնկէլսի թէ՛ ժո-

դովուրդներու կեանքը դասակարգային կռիւներով է յառաջացեր. այդ ինչպէս ըսինք, նախամարքեսնան մի շարք պատմաբաններ գանազան փաստերով կողմնակի և անկողմնակիօրէն կրցած էին հասկնալ և խօսիլ այդ մասին: Ստորեկու տանք այդ մեծ հեղինակներու մէկ մասը իրենց եզրերով, ընթերցող հասարակութեան փոքրիկ զաղափար մը կազմել տալու նախանձախնդրութեամբ:

* *

Դեռ 1815ին (բոտ Խնկէլսի) Անգլիայի մէջ այլեւ ո՛չ ոքի համար գաղտնիք չէր որ այս երկրի մէջ ամբողջ քաղաքական կռուի ծանրութեան կեդրոնը կը հանդիսանայ, երկու դասակարգերու ձգտումը զէպի տիրապետութիւն. այն է՝ մէկ կողմէ երկրագործական Արիստոկրատիա (Landed Aristocracy) և միւս կողմէն Պուրժուազիան (Middle classe): Այս հասկցերու ըսեր էր Լութֆիկ Ֆիէրբախ, երբ տակաւին կարլ Մարքս աշխարհ չէր եկած:

*

Յրանառայի մէջ Պուրջոսներու վերակազմութեան ժամանակէն սկսեալ նոյն երեւոյթը գիտակցութեան շրջանակի մէջ մտած էր. միջին դարէն սկսեալ սա որոշ կերպով յայտնաբերուեր էր: Սոյն ժամանակի պատմաբանները Տիէրէն մինչև Գիլգոն և մասնաւորաբար Տիէր և Մինիէն շատ զբաղուեր են սոյն խնդրի վրայ. անոնք ֆրանսական պատմութեան բանալին գտնուած կը համարէին Դասակարգային կռիւ թէօրիան ճանչնալով:

*

1825ին տնտեսագէտ Պլանքի որոշ կերպով յայտնաբերած էր պատմական սոյն մեծագոյն ազդակը: «Նս հետեւել

եւ քայլ առ քայլ մեծ անցք՝ իրն, և տեսել եւ որ միշտ հրատարակի վրայ եղել են երկու կողմ, մարդիկ՝ որ ուղուս էն իրենց սեպակաւն աշխատանքով սպրիլ, և մարդիկ՝ որոնք ուզում են ուրիշ աշխատանքով սպրիլ. «Պատրիկեաններ» և «Պլիպեաններ», «Ապիտակ» և «Կարմիր վարդեր», «Ալուալերներ» և «Կոլորադուիներ», «ազատութեան կողմնակիցներ» և «ճորտականներ» այս բոլորը միայն վարիացիւններ են. ընդհանուր երեւոյթի զանազան տեսակները»:

*

1829ին Ս. Միտնիստ Բագարը արտայայտուել էր որ «մարդիկ պատմական զարգացման առաջին շրջանին բաժնուած են երկու դասակարգերու, Պատրիկեաններ և Պլէպեաններ, Սինեօրներ և ճորտեր, որ և մարմնացնում է և առանձնապէս աչքի ընկնում սեփականատէրերի և բանւորների յարաբերութեան մէջ»:

*

Անտոնիօ Լարրիօյան 19րդ դարու առաջին կէտին, 1830ին մատնանշեր էր որ «միջառակարգային ընդհարումները աճիլ սկսած էին Լա Մանչի երկու ասիերուն վրայ, և տեւիլ մեծնալով սկսած էին աչքի զարնուիլ»:

*

Շառլ Անտուէ Մարքուսն Յրանսական զրականութեան ժրաշան մշակը, 1901 թին հրատարակուած կոմ. Մանիֆէստի կցած մէկ բացատրութեան մէջ հետեւեալը կը շեղտէ թէ «այն փիլիսոփայութիւնը որը պատմութեան ամբողջ բովանդակութիւնը վերածում է մի շարք դասակարգային ընդհարումների, ամենին նոր չէ, և կազմում է սոցիալական աւանդութեան բաղկացուցիչ մասերից մէկը»:

Շուտօք 1835 թին պարզած էր զարեւու պատմութեան Դասակարգա-

լին կուռի պատմութիւն լինելը ըսելով որ «օրեց օր աւելի ուժեղ կը բացուի դասակարգային հակամարտութիւնը, հարուստներու՝ որոնք կ'սպառեն ոչինչ արտադրելով, աղքատներ՝ որոնք ամէն բան արտադրելով զուրկ են ամէն բանէ: Օրէնքը կը սրբագործէ և կը հովանաւորէ ուժեղներու միութիւնը թողելու դէմ, տէրերու մեւջիւնը բանւորներու դէմ: Միջին դասակարգի գոյութիւնը կողք կողքի ժամանակակից սոցիալական մարմնի կազմուածքի համար դառնում է անկարելի: Կարելի է նախատեսել որ վաղ կամ ուշ բանւորները մեծ մասը յեղափոխական բողոք կը բռնկու: »

Իհու կարելի է երկարել շարքը դասակարգային կուռի թէօրեայի շուրջ գրադող մտքերն, ինչպէս նաեւ իրարու հանդէպ ունեցած բանավէճերն ու տեսակէտները, սակայն այդ մեզ շատ հեռու կը տաներ: Մենք նախամարքսեան և Մարքսի մօտաւոր նախորդներու անուններն ու դասակարգային կուռի շուրջ կեդրոնացած իրենց տեսակէտները տալով բաւ կը համարենք, շեշտելով միանգամայն որ հոսանքը արդէն սկսած էր իր ընթացքը բռնել 1656 թւին շարունակուելով մինչև Գաւեան, Մօնթէսքիօ, Հէլըք-բէրգ, Ֆիդէկիկրասները, Ատամ Սիմսար և վերջացած Մայլնարով ալ կողմէն, Պրուտանով ու Մարքսով ձախ կողմէն:

Ըստ Բէնէտտօ կրօզնի, նախամարքսեան շրջանին դասակարգային կռիւներու պատմութեան իսկական եւ

փայլուն աստուր պարզելը կը վերագրուի Թոմաս Մօրուօ մօտ, իսկ Մարքսի մօտաւոր նախորդներուն մէջ Լորէնց Շտայնի:

Վերջապէս կար աւանդութիւն մը, սոցիալիստական աւանդութիւն մը Բարլովէն սկսեալ, եկած էին մի շարք մեծ մտքեր, արտայայտուած դասակարգային կուռի թէօրեայի մասին, բայց այդ չէր նշանակէր որ դասակարգային թէօրեան լրիւ ու նման չինուած էր:

Արտայայտուած գաղափարները դասակարգային կուռի թէօրեայի շէնքին մէջ մէկ աղիւսները կազմելէ զատ ոչինչ կրնային ըլլալ, եթէ ոչ՝ գաղափարական հոսանքներու ցերեցանուութիւն մը:

Խօսիլ ու գրել միակ, թէ դարերու պատմութիւնը եղած է դասակարգային կռիւներու պատմութիւն, տեսնել անոնց իսկականութիւնը զանազան պատմական շրջաններու և պէպքերու մէջ՝ ինքնին մեծ գործ էր, իսկ այդ, ապացուցանել կօնկրէտ կերպով, և ձգել փաստերու մի խոշոր ռազմամթերք ալ աւելի մեծ ու գերմարդկային գործ է, ինչ որ կը պարզուի կառլ Մարքսի և Էնկէլսի:

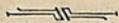
Ծէնք մը չինելու գաղափարը յղանալ պղտիկ գործ չէ, իսկ այդ շէնքը տոկուն հիմնուր վրայ գնելով կառուցանել ու երեւան բերել շատ աւելի մեծ գործ է և ա՛նա այդ գործնական վարդապետութիւնը զոր կատարեցին Մարքս և Էնկէլս:

Յաջորդիւ Հաստրալուցիւնը Գասակարգերու բաժնելու հիմքը:

Խ. ԳԱՍՊԱՐՅԱՆ

ՀԱՅ ԵՐԵԱԿԱՆԻՆ

Ո՞ր շինակա՛ն, դաշտի ազա՛տ ուխտաւոր
Արարատեան արեգակին վերաշողշող ծագին հետ,
Ժամն է հասեր աշխատանքիդ լո՛յս օրուան.
Տե՛ս, բաշածնունդ նահատակներու արիւնով ուռգուած
Սա նուիրական դաշտերն հայրենիքիս՝
Կը կարօտին սեմնացանքի, հերկերու .
Մշակներու խաշնարածի կրամին հետ
Որոնք կ'ըմպեն ընտթեան զեղո՛ւն բարիքէն,
Բաժի՛ն ունիս վայելելու այդ հեշտայի կեանքն ամբողջ՝
Դաշտերուն մէջ արփական:

Այ հերի՛ր է տառապանքի լախտին տակ,
Շա՛տ ընկճուեցար վաստակդ եղաւ բեզի համար դառնալու,
Կաթի՛լ կաթիլ մարգարտաշար բրոնխներն
Որ կը հոսէին այդ այրական ցակատէդ,
Հայրենական հողերու մէջ փոխան յուռթի սերմերու՝
Արծակեցին փըշատունկեր անպիտան . . . :

Արե՛ւն ահա, իբրեւ ընահող կենսայորդ
Միջոցին մէջ կը մաղէ՝ ցառագայթներն իր ոսկի:
Կա՛գմ ու պատրաստ, ա՛ռ զործիրներն հովուական
Բահն ու բրիլը ուսիդ, լծէ՛ հզներդ սայլին
Որ գտին մէջ կը բարաջեն յււլօրէ՛ն
Խոկու մներով դաշտային
Ծարալի՛ նն ծարալի ըմբոխներու
Իրենց վաստակն աշխատանքիդ առնթներ՝
Լայնատարած արտերուն մէջ ցորեանի.
Ուր այժմ կը թափառուի յաղթաբայ
Նո՞ր յոյսերու նուաճումներ՝
Դէպի կոչմանդ հանգրուանին ձօնելու . . .

Պրկէ՛՛ բազուկներդ հուժկու, ձիթնուոյ ցիւղը ձեռքիդ՝
Հօ՛, հօ ո՞՞ ո՞՞ հօ՛ հօյ՛ հօ հօ՛ . . .

Վսրէ՛ եզներդ ջուխտակ գոչիններով տիրական՝
Որ քաշին խոփն արօրին վրէժներուդ արիւնով,
Անա յործունքն արծաթափայլ կը հոսի
Առատօրէն իրենց բերնէն լայնալիճ
Ակօսներուն մէջ, բացուած հարուածներովը խոփին,
Որ կ'ողողուին արեգակին արիւնով:
Զ'ըլլայ որ ցնծութեան մ'անցնող պատրանքի
Տե կամ ցատուի զերագոյն ըսպէներուն անիծես,
Բաժանքներն այդ վե՛ն աշխատանքիդ
Որ կ'եղծանէ նուիրականութիւնն
Հին դարերու պատմութեան.
Հոն խորհուրդնե՛ր կան քոյարկուած,

Խորհուրդներ աստուածային և գերանցոր
 Հայկեան ցեղի դիցազնամարտն անմահացնող,
 Որ վերացմամբ կը լսես ոտնատրոփիւնն
 Անհաւասար տողանցքներու մարտական՝
 Որ կ'անճեախին մաս առ մաս մտածումիդ առանցքէն
 Երբ խորին յուշերուդ բազմհոյով
 Գութանի երգովն օձանուի հոգիւններուն սրինգին հետ.
 Երգ մ'հոգեզմայլ դաշտերու չքնա՞ղ հուրիններէն.
 Հիւսուած նոր օրերու նուաճումներով փառայելդ,
 Որ այնքան կազդուրիչ է հոգւոյդ մէջ՝
 Բան առաւօտեան մարգերուն վրայ հանգչած շիթ առ շիթ
 Լ՛ շինականս իմ կտրիճ . . .
 Վարէ՛ վարէ՛ անկրող եզներդ զոյգ շիկածներ՝
 Որ երազկոտ կը բաշին խոփն արօրին
 դաշտերուն մէջ արփաշեր.
 Գեմատրէի բնձաներն ահա աշնա՛ն մօտալուտ՝
 Այդ յաղթական ոտքերուդ տակ
 Պիտի մեղմիկ ծրփձ փան.
 Պատահական արգելքներու, արկածներու,
 Դէ՛մ յանդիման կուրծք տուր արխարար
 Չերդ ապառամ կռանիդ . . .
 Ձի բռնութիւնն է խաչուեր արդարութեան սեմին վրայ.
 Ե՛յ շինականս իմ բարի,
 Արտերն համայն աշխատանքի են գերի.
 Եզներուդ հետ յաղթակազմ
 Կորեցէք խոփն արօրին մինչև յատակը հողին,
 Թող բոսորուին հողին շերտերն արգաւանդ
 Յոյգերուդ պէս բոցանուտ՝ որ ջախջախուած սրտիդ խորէն
 Աստղակայծեր դուրս կուտան.
 Տես, աղօտացաւ լուսափողփող սկաւառակն արեւին
 Ձինապփտակ ծուէններու փոխարէն
 Ահա երկինքն ամպածրար տեղատարափ
 Ուռոգելով դաշտերն հա՛ւայն Մայր երկրին
 Դման թախճոտ յուշերու որ իմ հոգին կը ճնշեն.
 Հոն՝ ցանցելով Սրբափուշի որումներ . . .
 Ծիածանն սրղէն բացուեցաւ կամարակապ երփնէր սնգ
 Խաղաղութիւնն աւետելու բնութեան մէջ գոհունակ.
 Որ խորհրդանիշն է հաշտութեան,
 Տիեզերքի փա՛ռքն երկնաւալաց . . .
 Երբ՛ խոփն արօրին մինչև յատակը հողին,
 Խոպանութիւնն դարաւ որ թող պարարտութեամբ պսակուի:
 Հեռուն մալրդ գառամ՝ հիւզակին մէջ գեղեկական

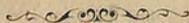
777
 1398

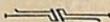
Հսկելով ամայութիւնն անդորրիկ՝
 կրօնասարկէ ընթրիքն կրեկոյեան
 Տուղղել խորհուրդն ու քայլերն անվկանդ
 պառաւական աղօթքին . . .
 Իր թորշոմած այտերէն կը ծբբին սէք մայրական
 Յանուն անոր է բրտինքդ որդեակներուդ եւ հարսիդ,
 Որդեակներդ՝ որ ամեցան գորգուրանքով մայրական
 Վազը կ'ըլլան քեզ նեցուկ.
 Ո՛ր շինական քաջակորով, դաշտի ազատ ուխտաւոր,
 Վերջին ժամն է աշխատանքիդ լոյս օրուան.
 Տես մայրամուտը կը պատէ հորիզոնին մէջ նկտրուն,
 Սարբեր ու ձորեր, հովիտ ու անդաստաններ
 Կը դատարկուին կենդանական շունչերէ
 Խոնջէնքն անու՛շ արարաշխարհ
 Օրհնէնքներով մկրտեց անհունօրէն . . .
 Որ վերածնող հայրենիքիս երջանկութիւն կը բաշխէ:
 Առատութեան բարգաւաճման եւ գիտութեան
 Երկիրն այդ՝ ուրկէ կ'անցնի նոր սերունդի
 Աւրն յաղթապանծ վրիժագող՝
 Քեզ կ'ողջունէ մամնացումովն իտէպիւն՝ որ շնորհեց
 Կեանք մ'աննախընթաց, բարեբաստիկու ներուժ,
 Ուրկէ այսօր կը թեւածես աներկիւղ.
 Իէպի կոչմանդ հրաւէրին՝ գիտակցօրէն բաղխելու:
 Հրաժեշտի ժամն է աշխատանքիդ լոյս օրուան
 Էղծա՛նք, երա՛զ, յս՛յս, փրկութիւն
 Հայրենական դաշտերու մէջ ահա այսպէ՛ս կ'արգասին.
 Խրէ՛ խոփն արբրին մինչեւ յատակը հողին,
 Ակօսներուն մէջ կը կայծ կլտան
 Ելեւէջներն յաղթանակիդ հովուական,
 Տայկեան տոհմի վրէժներով թաթաղուն՝
 Պարլետարիատի դափնիներովն յաւերժ անթարամ . . .
 Ե՛ր շինականս իմ կտրի՛ց, Դաշտի ազատ ուխտաւոր:

Հալէպ

Բ. ԱՄՍՏՈՒՆԻ

Ե փ ր ա տ ի ն

ձ առապյալսէն անցնող Խարբիդի
հայ սրբերուն նախնուած

Ե՛վ գետ անմահ . . .

Հին դարերէն միակ ժառանգ

Դի ցազնասէր իմ ցելիս .

Քանի՛, քանի՛

Երկար դարեր շարունակ

Ասիական ողջ սարերէն հայրենի

Հոսումովդ յաւերժական,

Լուիկ ու մունջ՝ վկայ եղար մեր բիրաւոր

Հերոսներու նահատակման

Որոնք անվախ գաղափարի

Կարմիրաներկ կոկոններու շնորհէջէն

Ուխտած էին բալել . . .

Թէեւ անոնք գիտէին, դժուարութիւնըն

Իրենց զձած ուղիին,

Ձէին կրնար այլ կերպ բալել

Կամ ալ կանալ յուսահատ . . . :

Ու բալեցին . . . :

Բայց դու տեսար,

Ու դիտեցիր անտարբեր,

Անոնք ինչպէս իրենց սրտէն վերաւոր

Նախնիքներու արիւնաներկ սարերէն

Իջան բու ծոցըդ թաքուն

Հո՛ն, հո՛ն միայն

Իրենց հանգիստն գտնելու . . . :

* * *

Տա՛ս, այսօր ալ

Ահա կու գան շարան շարան

Իրենց որբուկ գաւակները հարազատ :

Ձգուշութիւ՛ն . . . ի գետ անմահ . . .

Տե՛ս, պերճօրէն բեզի, բեզի՛ .

Ուխտի կու գան,

Հին դարերու խորհուրդներով,

Ու հեթանոս անահիտի Գեղեցկութեամբ սրբաբաժնա՞մ . . . :

Ահաւասիկ հասան արդէն

Իրրու յոգնած ուխտաւոր

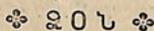
Քու մշտահոս արիւնը բով

Թոյլ տուն անոնց

Որ հեթանոս ջուրերուդ մէջ
 Թրջեն իրենց ընարները աննախանձ
 Ու թրթռացնեն աննուհօրէն
 Ազատութեան, եղբայրութեան
 Ու սիրոյ նոր նոր երգեր . . .
 Յաղթանակը նոր դարու . . .
 Անոնք արդէն մոռցած են այ
 Հին տխրութիւնն ախտածէտ
 Ու մե՞ծ վրէժն անցեալի . . . :

922, ձարապուս

Մ. ԳԱԶԵԱՆ

Ուսանողական բաժնին

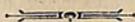
Ամպամած երկնքի մութ ստուերին մէջ
 Քո յուսանձանց ճառագայրներովդ
 Որպէս նոր կեանքի նոր լիպուսին
 Ծագեցար փարոս մ' խաւար գիշերին:

Խաւարը մռայլ, յլսնդ պարտած
 Ինքնին չհացաւ ու անէացաւ,
 Հանձանցներդ վառ որպէս յաղրական
 Անվախ գորագունդ, յուսոյ առաքեալ,
 Տիրեցին մռայլ ու սեւ խաւարին,
 Հոն տարածեցին յլսն իրենց փայլուն
 Լուսաւորելով գնդաններն վրին:

Գիտութեան ծառաւ նոր կեանքին նօրի
 Նոր ուխտաւորներն ըմպեցին քեզմէ
 Անյազ ու անկուտ, ուժգին եռանդով,
 Բայց աւա՜ղ, տակաւ նօրի են քեզի,
 Ծարաւ են քեզի, միտ, միտ, յաւիտեան:

ՂՈՒՐՊԷԹ

Սօցիալիստական Գիտելիքներ

ԻՆՉՈՒՎ Է ՈՐՈՇԻՌՈՒՄ ԱՊՐԱՆՔԻ ԳԻՆԸ

Առհասարակ, աշխատավարձը չի կարելի որոշել ապրանքների այն քանակով, որ կարելի է ստանալ նրա փոխարէն: Պէտք է ի նկատի առնել ևս ուրիշ հանգամանքներ:

Բանւորները ստանում են իրանց աշխատանքի համար ոչ թէ անմիջապէս ապրանքներ, այլ որոշ քանակութեամբ փող: Որոշւո՞ւմ է արդեօք լիովին աշխատավարձը միայն այդ փողային գնով:

XVI դարում Եւրոպայում շրջանառութեան մէջ գտնուող ոսկու և արծաթի քանակութիւնը նշանաւոր չափով շատացաւ, շնորհիւ նոր գտած աւելի հարուստ և աւելի մատչելի մանրիկական հանքերի: Այդ պատճառով ոսկու և արծաթի արժէքները ընկան մնացած ապրանքների արժէքների համեմատութեամբ: Բանւորները շարունակում էին ստանալ իրանց բանւորական ոյժի համար նոյնքան արծաթէ դրամներ, որքան և առաջ, նրանց աշխատանքի փողային գինը չփոխւեց, սակայն նրանց աշխատավարձը ընկաւ, որովհետեւ արծաթի նոյն քանակութեան փոխարէն նրանք ստանում էին աւելի քիչ ապրանք: Դա եղաւ այն հանգամանքներից մէկը, որոնք նպաստեցին XVIII դարում կապիտալի աճմանը և բուժուազիլի հզօրութեան զարգացմանը:

Վերցնելով մի ուրիշ օրինակ: 1847 թւականին, ձմեռը, կենսական ամենանհրաժեշտ մթերքների հացի, մսի, իւղի, պանրի և այլն գները նշանաւոր չափով բարձրացան շնորհիւ երաշտի: Ենդադրեմք, թէ բանւորները շարունակում էին ստանալ իրանց բանւորական ոյժի համար նոյնքան փող, որքան նրանք ստանում էին. միթէ՞ այդ դէպքում նրանց աշխատավարձը չէր ընկել: Ի հարկէ, ընկել էր: Չէ՞ որ փողի նոյն քանակով նրանք ստանում էին աւելի քիչ հաց, միս և այլն: Նրանց աշխատավարձը ընկաւ ոչ թէ այն պատճառով, որ արծաթի արժէքը ընկաւ, այլ որովհետեւ ապրուստի միջոցների արժէքը բարձրացաւ:

Ենթադրենք, վերջապէս, որ արդիւնաբերութեան ու հողագործութեան բոլոր արդիւնքները, նոր մեքենաների ներմուծութեան, բարեյաջող կլիմայական պայմանների և այլն շնորհիւ, ընկել են իրանց գներում, իսկ բանւորական ոյժի փողային գինը մնում է նոյնը: Բանւորները հնարաւորութեան ունեն այժմօրէն ինչ փողով աւելի շատ ապրանքներ զանազան տեսակի: Նրանց աշխատավարձը բարձրանում է հետեւապէս հէնց այն պատճառով, որ նրանց փողային արժէքը մնում է անփոփոխ:

Նշանակում է, աշխատանքի փողային գինը, նմանապէս աշխատավարձը

մինչոյնը չէ, ինչ որ ունայ (իրական) աշխատավարձը, ապրանքների այն քանակը, որ կարելի է իրապէս ստանալ աշխատավարձի փոխարէն: Այդ պատճառով, երբ մենք խօսում ենք աշխատավարձի լարձքանալու կամ ընկնելու մասին, միայն աշխատանքի փողային գինը, կամ նոմինալ աշխատավարձը չէ, որ մենք պէտք է աչքի առաջ ունենանք:

Բայց ոչ նոմինալ աշխատավարձը, այսինքն փողի այն գումարը, որ ստանում է բանուորը կապիտալիստից, ոչ ընչալ աշխատավարձը, այսինքն ապրանքների այն քանակութիւնը, որ բանուորը ձեռք է բերում այդ փողով, չեն սպառում իրանցով այն պայմանները, որոնք որդոււմ են աշխատավարձը:

Ռէալ աշխատավարձը արտայայտում է աշխատանքի դիժ յարաբերութիւնը զէպի ուրիշ ապրանքների դնիքը, իսկ համեմատականը ընդհակառակը, արտայայտում է կենդանի աշխատանքի յարաբերութիւնը զէպի նրա նոր արտադրած արժէքը, այսինքն զէպի կապիտալը:

Մենք սասցինք վերև, որ «աշխատավարձը չի ներկայացնում իրանից բանուորի բաժինը նրա արտադրած ապրանքի մէջ: Աշխատավարձը մի մասն է արդէն գոյութիւն ունեցող ապրանքի, որի միջոցով կապիտալիստը գնում է շատ քանակութեամբ արտադրող բանուորական ոյժ»): Բայց այդ աշխատավարձը կապիտալիստը պէտք է դուրս գայ այն գնից, որով նա ծախում է բանուորի արտադրած ապրանքը, և պէտք է դուրս գայ այնպէս, որ բացի այդ արտադրութեան ծախքերից ստանայ և մի աւելորդ բան — շահ: Այն զինը որով ծախում է արտադրած ապրանքը, բաժանում է երեք մասի. առաջինը ծածկում է հում նիւթի գինը և մնքնանքի, ինստրումենտների և աշխատանքի այլ գործիքների մաշուածքը: Երկրորդը ծածկում է աշխատավարձը և երրորդը — ծախսերից աւելացող մասը՝ կապիտալիստի շահը: Մինչդեռ առաջին մասը ծածկում է այն արժէքները, որ արդէն առաջ էլ գոյութիւն են ունեցել, երկրորդ և երրորդ մասերը — աշխատավարձը և կապիտալիստի շահը, ընդհանուր առմամբ, արտադրում է ի հաշիւ բանուորի աշխատանքով ստեղծած և արտադրութեան միջոցներին կցած՝ նոր արժէքի: Այդ պատճառով մենք իրաւունք ունենք պահանջելու, որ հարաւոր լինի համեմատել միմեանց հետ աշխատավարձը և շահը, որպէս բանուորի արտադրած արդէնքի երկու մասեր:

Ռէալ աշխատավարձը կարող է մնալ նոյնը կամ նոյն իսկ կարող է բարձրանալ, բայց համեմատականը, այնուամենայնիւ, կարող է միեւնոյն ժամանակ ընկնել, ենթադրինք, օրինակ, որ ապրուստի բոլոր միջոցները երկու երրորդականով ընկել են իրանց գներում, իսկ բանուորի օրավարձը ընդամենը մի երրորդականով, օրին 3 մարկից իջել է 2 մարկ: Թէև բանուորը այդ 2 մարկով աւելի շատ ապրանք կարող է ձեռք բերել, քան առաջ 3-ով, բայց և այնպէս նրա աշխատավարձը կապիտալիստի շահի հետ համեմատած՝ ընկնում է: Կապիտալիստի (օր. գործարանատիրոջ) շահը աւելացաւ մի մարկով, այսինքն նա վճարում է բանուորին աւելի քիչ փոխանակական արժէքներ, իսկ բանուորը պէտք է արտադրէ աւելի շատ: Կապիտալի բաժինը՝ աշխատանքի բաժնի համեմատութեամբ՝ աւելանում է: Հասարակական հարստութեան բաշխումն կապիտալի և աշխատանքի միջև դառնում է աւելի անհաւասար: Կա-

պիտալիտը իր առաջնայ կապիտալով ունի իր տրամադրութեան տակ աւելի մեծ քանակութեամբ աշխատանքս կապիտալիտ դասակարգի ոյժը, իւլանու-
թիւնը բանուր դասակարգի վրայ աճում, բանուրների հասարակական գրութիւ-
նը վատթարանում է, ընկնում է մի աստիճան էլ ցածը համեմատած կապի-
տալիտ դասակարգի գրութեան հետ:

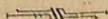
Ընդ է ուրեմն ընդհանուր օրէնքը, որ ղեկավարում է աշխատավար-
ծի եւ շահի ընկնելու եւ բարձրանալու փոխադարձ յարաբերութիւնը:

Աշխատավարձի եւ շահի փոխադարձ կախումը հակառակ - յարաբե-
րական է: Կապիտալի բաժինը շահը աճում է նոյն չափով, որչափով ընկ-
նում է աշխատանքի բաժինը - աշխատավարձը, եւ ընդհակառակը շահը
աւելանում է այն չափով, որ չափով պակասում է աշխատավարձը, եւ շա-
հը պակասում է այն չափով, որչափով աւելանում է աշխատավարձը:

Կարող են գուցէ հակաճառել, թէ կապիտալիտը կարող է շահ ունենալ
չնորհալ արդւնքների յաջող փոխանակութեան, չնորհալ պահանջի շատանալուն
նոր ապրանքի վերաբերմամբ, չնորհալ նոր շուկաներ գտնելու կամ հները լայ-
նացնելու եւ այլն, եւ որ այդպիսով կապիտալիտի շահը կարող է աճել չնորհալ
այն բանի, որ միւս կապիտալիտները վճարում են, անկախ աշխատավարձի,
բանուրական ոյժի փոխանակական արժէքի տարուբերութեանից: Կամ որ կապի-
տալիտի շահը կարող է աճել չնորհալ գործիքների կատարելագործման, բնու-
թեան նոր ոյժերի գործադրութեան եւ այլն:

Բայց այդ դէպքում էլ պէտք է ենթադրել, որ հետեանքը նոյնը կը լինի,
թէ եւ նրան կը հասնենք հակառակ ճանապարհով: Ճիշտ է, շահը այն պատճա-
ռով չաւելացաւ, որ աշխատավարձն ընկաւ, այլ աշխատավարձն ընկաւ, որով-
հետեւ շո՛րք աւելացաւ: Կապիտալիտը ուրիշի աշխատանքի նոյն քանակու-
թեամբ ձեռք բերեց փոխանակական արժէքների աւելի մեծ քանակութիւն
առանց վճարելու սակայն աշխատանքին աւելի թանկ: Հետեպէս աշխատանքի
վարձատրութիւնը, համեմատած այն գուտ արդիւնքի հետ, որը նա տալիս է
կապիտալիտին, նախկինից աւելի արժան դարձաւ:

Որչինք նոյնպէս, որ, չնայելով ապրանքի գների տատանութիւնին, ապ-
րանքի միջին գինը, այն յարաբերութիւնը, որով նա փոխանակում է միւս
ապրանքների հետ, որոշում է նրա արդիւնագործութեան վրայ եղած ծախսե-
րով: Այս պատճառով մի շարք կապիտալիտների ստացած արդիւնքները ի հա-
շի ուրիշների ընդհանրապէս հաւասարակչիւն են դառնում: Մեքենաների կա-
տարելագործումը եւ բնութեան ոյժերի գործադրութեան նոր եղանակները հնա-
րաւորութիւն են տալիս բանուրական նոյն ժամանակամիջոցում աշխատանքի ու
կապիտալի նոյն քանակութեամբ օտեղծել մթերքների աւելի մեծ քանակու-
թիւն: Բայց ոչ աւելի փոխանակական արժէքներ: Եթէ ես ոստանակական մե-
քենայի օգնութեամբ սկսեմ պատրաստել մի ժամում երկու անգամ աւելի
չափ մանուածք, քան ձեռքի աշխատանքով — ասեմք 100 ֆունտ 50 ֆ. փո-
խարէն, — այն ժամանակ ես այդ 100-ֆ. մանուածքով երկու անգամ աւելի
ապրանք չեմ ստանայ, ոտովհետեւ արդիւնագործութեան ծախքերը կիսով չափ
պակասել են եւ ես նոյն այդ ծախքերով կարող եմ պատրաստել մթերքների
կրկնակի քանակութիւն:

* Գ Ի Տ Ա Կ Ա Ն *

Ա Ր Ե Ի Ի Ն Մ Ա Ն Ը

Արեւի ջերմութիւնը այնքան շատ է որ կրնայ իր շրջապատը բասն բերումէն թափանցելու մամբ ծածկող սառնակոյտը մէկ օրէն հալեցնել: Եւ սակայն այս աննրեակայնի ջերմութիւնէն մեզ, երկրին կը վիճակուի միայն 1 | 2200 միլիոնըրորդ մաս մը:

Ըստ գիտնականներու հաշիւին ան ունի 4000 - 6000 աստիճան ջերմութիւն մը. եւ 2000 տարին անգամ մը մէկ աստիճան ջերմութիւն կը կորսնցնէ որով արեւը կրնայ մահանալ $2000 \times 4000 = 8,000,000$ կամ $2000 \times 6000 = 12,000,000$ տարի վերջ:

Ե Ր Կ Ի Ր Ի Ս Մ Ա Ն Ը

Կ Ա Մ Ա Շ Խ Ա Ր Հ Ի Վ Ե Բ Զ Ը

1000 թուականէն առաջ մարդիկ պատրաստուեցան դարադէտի մը (cataclysm) հետեւանորով երկրիս կործանման: 1001 թուականը սակայն եկաւ ու իր խաղաղ ընթացքը շարունակեց: 1899ին Յապա անուն աւստրիացի մը կը ծանուցանէր երկրի պայթումը որ տեղի պիտի ունենար Դեկ. 13-ին, այս գուշակութիւնն ալ իրականութեան բաժին չդարձաւ:

Միւսնոյնը պատահեցաւ 1910ին Հայէջի գիսաւորի երեւումով. սակայն երկիրը դեռ կ'ապրի ու պիտի ապրի:

Յայց ապրիլը կրնա՞յ լաւ խտեան ըլլալ: Այ:

Արեւը աստիճանաբար պաղելով իր արդի ջերմութեան մէկ չորրորդը պիտի կորսնցնէ:

Եւ արդէն մինչեւ այդ երկրի ջերմութիւնը պիտի իջնէ գերօէն ալ

վար: Այդ ատեն բոլոր գետերն ու ծովերը սառելով կ'անըր չափի կրնայ գոյութիւն ունենալ: Յրտացումը աւելի եւս առաջ կ'ընթացի բնածխային թթու կազը պիտի խտանայ. եւ նոր բարեխառնութիւնը 200 աստիճան վերջէն վար իջնէ, սաստիկ ցուրտին օդի բուրակածին (nitrogène) ու թթութեամին (oxygène) կազերը հեղուկանալով պիտի ծեւացնեն կրկէն ու կիանոսներ որոնք ի վերջոյ դարձնալ պիտի վերածուին հաստատուելի:

Բնական է երկրի բեւեռները արդէն սառած ըլլալով հիւս. եւ հարաւ. բարեխառն գոտիները հետզհետէ սառույցի խաւով պիտի ծածկուին ու բնակչութեան վերջին մնացորդ մասը պիտի դիմէ դէպի այրեցնալ գօտի եւ օր մը զիտական արշալի մը իջնելով ի զուր փնտռէ Բարիք ու Լոնտոնը, կամ երեւանն ու Կարինը սառույցին տակ:

Վերջապէս միջոցին մէջ օր մը երկիրը պիտի հանդիպի մեռած գունդի մը. անուելի արագութեամբ շարժող այս երկու մարմինները իրար գարնուելով, առաջ պիտի բերեն սոսկալի ջերմութիւն մը, որը կատարելապէս պիտի շօգիացնէ գիւրներ կազմող նիւթերը. որ պիտի տարբազարուին ջրածինն ու էլիումը (hélium): Այսպիսով ծնունդ պիտի առնէ նոր երկիր մը: Այն բոլոր սանգուիւններ որմէ անցեր են արեւն ու մոլորակները պիտի կրկնուին նորէն, աշխարհի մը մասէն ետք ծնունդ տալով ուրիշ աշխարհի: Ու այսպէս պիտի սկսի մըշտընջնական շրջանը:

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Հալէպ վեցամսեայ 20 դր. ողջ, Սուրիա 25 դր. ողջ,
Արսասահման 15 ֆրանք.

Հասցէ՝ Վարչութիւն Ռասնողական Միութեան
B. P. N° 215 ALEP - SYRIE

- ԹԻՒՆՆԸ 4 ՂՐՇ ՈՂՋ -

ՇԱՏ ԿԱՐԵՒՈՐ

Մեր բաժնաւորներէն կը խնդրենք որ մինչեւ ամսոյս վերջը բարե-
հաճին իրենց հաճութեան անպայման մասրել, հակառակ պարագա-
լին պիտի ստիպուինք իրենց բերքերը դադրեցնել:

ՆԱՄԱԿԱՏՈՒՓ

Նիւ Եօրթ. Պ. Մուշեղ Ամասունի, Ձեր յօդուածը ստացանք յսջոր-
դիւ լոյս կը տեսնէ:

Պէլլուք. Բնկ. Մ. Սէճէրեան, հաճեցէք Ձեր հաճութեան մասրել:

Պէլլուք. Բնկ. Խորէն Գեղունի, կը խնդրենք որ ի մօտոյ անպայ-
ման Ձեր հաճութեան մասրէք:

Իսթանբուլի Ռա. Միութեան.- նոյնպէս:

Մուսուլ, ընկ. Գ. Քանիմանեանի.- նոյնպէս: